

U momentu dok nastaju ove rečenice, u političkom životu Srbije još uvek je dosta nepoznanica. Zna se samo da su socijalisti prelomili (političku kičmu demokratama) i da će tvoriti vladu s naprednjacima i regionalistima. Na stranu što nije baš uobičajeno, da ne kažem da nije normalno da, u političkom smislu, može svako-sa-svakim da pravi koaliciju i vladu (jer, šta će nam onda izbori i kakva je uopšte onda razlika u partijskim programima), tek, od istorijskog pomirenja SPS i DS od pre četiri godine, ništa ne osta. Do prve sledeće prilike.

Politički naslednici Slobodana Miloševića i Vojislava Šešelja opet se susreću u vlasti, nakon više od decenije. Time je započela novapolitička epoha. Hoće li biti neuspešna poput ranije dve - one koji je predvodio Milošević i one koja ju je nasledila? Prva jer Srbiji donela ratove i bedu, a druga je ugasila nadu da će se nešto valjano u svakodnevicu građana Srbije rapidno promeniti. Može li treća epoha, sa istim licima, samo prepakovanim i umivenim, da donese boljitak građanima Srbije? Videćemo. Breme je teško: nezaposlenost, kriminal, Kosovo, ne rešavaju se samo lepim rečima i ozbiljnim namerama. Ako sjaše Kurta, da uzjaše Murta, građani su na istom - tamo gde su i bili. Nemi posmatrači sunovrata.

Jeste li znali da je Mlađan Dinkić, jedini političar koji je učestvovao u svim vladama od 2000. godine pa do danas, a baviće se finansijama i na dalje? Kameleonska politička veština dovela ga je od G17+ do Regiona, uvek uz, i u vlasti. Nemam ništa protiv da neko menja političku opciju. Okolnosti se menjaju, politika je veština mogućeg. Ali, da li je moguće biti u vlasti, pa pred prve sledeće izbore iz nje izaći i glumatati opoziciju, pa sve tako nanovo i nanovo, i opet biti u vlasti!? To je moguće ali samo u Srbiji. U Srbiji s izbornim zakonom gde se glasa za stranku a ne za ime. Gde se glasa za lidera a ne za program. Gde se glasa iz inata, a ne za ideju...

Lokalna politička scena je tek bosanski lonac. Tek tu dolazi do izražaja sav "kvalitet" zakonskog rešenja da se glasa za stranke a ne za konkretne kandidate. Tako, imamo situaciju da oni koji izgube direktne izbore za mesne zajednice (gde se glasa na ime i prezime) dobiju mandat za neku višu funkciju. Zatim, otvara se svojevrсна pijaca mandata, koja od početne političke slike na kraju mandata napravi neku sasvim drugu. Pretrčavanja iz stranke u stranku, a da nisu izazvana političkom idejom, već pukim interesom, budućnost su i ovog saziva gradske Skupštine.

Starčevačka mesna vlast je formirana kao prva u Srbiji. Pre Indije, pre Jagodine i pre Beograda. To je lako kad imaš konkretne rezultate. Lako je kad građani odaberu na ime i prezime ljude koji će ih zastupati. Lako je to, kad imaš vlast kojom su građani zadovoljni.